

XIX Concentració Motera Falles Benicarló 2009

text REDACCIÓ fotos JESÚS MAESTRO

La concentració motera de Benicarló va comptar enguany amb molts participants i motocicletes de tot tipus i cilindrada. Ací teniu algunes imatges.

Número 676- 20 març 2009 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XV

la veu de Benicarló

La cara i la creu de les FALLES

La cara i la creu de les Falles

Monuments fallers, moltíssima gent pels carrers, vistositat, festa i rauxa són el sinònim de les falles. Però també tenen el seu antònim, l'incivisme, que enguany ve avalat per un ban de l'alcalde, per la convivència, que de totes, totes, s'ha quedat en paper mullat. I com sempre, els joves es queixen, i denuncien, la brusquedat en el tancament dels casals massa aviat.

text REDACCIÓ

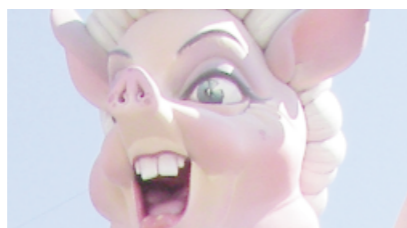
La cara amable de les falles comença en l'exposició dels monuments fallers i els premis que reben pel treball de tot un any, que són un dels al·licients, a més del de la festa, òbviament, pel qual la gent de les falles tracta de convertir-les en referència festera de la comarca. Enguany, la Falla Els Cremats, s'emportava el guardó del primer premi en les seues dos falles, la gran i la infantil.

Totes les falles intervenen en el fet que aquests dies siguen de festa gran a la nostra ciutat i així, també els acompanyen els col·legis de primària i els centres de discapacitats que, durant setmanes, han anat confeccionant les seues falles particulars.

Els fallers i les falleres, abillats amb les seues millors gales, es

Així és diverteixen alguns, punxant les rodes dels cotxes

disposen a fer l'ofrena a la Verge de la Mar. Un altre dels espectacles que, segons el món faller, ompli de color aquestes festes. Les despertades amb el seu soroll matiner i la crítica mordaç, que acompanya cadascuna de les falles és, igualment, un atractiu que desperta la curiositat de veïns i visitants i, com no, la festa nocturna. Els casals són els reis de la nit. La festa i la rauxa està servida i...

... Com a tot arreu, tots sabem que les falles desperten amors i odís. També que han gaudit sempre d'una elevada condescendència en el compliment de les normes, el que suposa un greuge per als locals, comerços i negocis que paguen els seus impostos, aïllen acústicament els seus locals i són rigorosos en el compliment de les ordenances i horaris de

A qui no li agraden els colors de la rotonda té un problema, va dir el regidor Cuenca. Sembla que deu ser a molts.

Exposicions al MUCBE

Manuel Boix, Obra gràfica i impresa
27 febrer | 3 març
P1 i P2

L'artista plàstic Manuel Boix (Alcàdia, 1942) és un dels insòlits creadors contemporanis capaços d'afegir amb la mateixa força, rigor i excel·lència les diferents vessants de la plàstica: pintura, escultura, cal·ligrafia, serigrafia, cartellística, bibliofília, il·lustració de llibres i de premsa escrita, etc.

La present exposició ens està mostrant per primera vegada els originals dels seus treballs per a publicacions periòdiques com La Codorniz, El Viaje Topo, Quimera, The New York Times, La Vanguardia... de llibres com The Magic Well o Don Quijote -edició ambèdus a Nova York-, Triant lo Blanc, El paradís subter, La serp, el riu i jo soc el foc -traduït a l'anglès, al francès, al portuguès, a l'italià, al castellà, al basc i al xinès-; i ens està ensenyant les diferents tècniques amb què ha enfocat la realització de prop de dos cents cartells que ja formen part del patrimoni històric i cultural valencià.

Esta antològica arriba a Benicarló avaluada per la repercussió de les exposicions homònimes presentades al Centre del Carme-Museu de Belles Arts de València, el 2001; a la Llotja del Rei d'Alacant, el 2002; al Malvarer Rathaus-Foyer de Maguncia (Alemanya) i en el Couvent des Minimes de Perpinyà (França), ambdós el 2008.

El museu del temps
Recorregut permanent
Exposició fins al 31 de març
Lògia

Va ser una setmana de novembre de l'any dos mil vuit, quan onze alquells i alquelles van enterrar els seus objectes al Mucbe. Algú els havia dit que amagaren els seus objectes sota terra, perquè els "homs grisos" no pogueren robar-los la memòria que guardaven. Allí romaniria per sempre sine moment del temps passat. Vag intentant no oblidar cap detall sobre les raons per les quals van decidir enterrar eixos records de les seues vides. La memòria amagada en aquests objectes ja no portany a Claudia, Dana, David, Diego, Esteban, Iwan, Izán, Laura, Maria, Maria Victòria, Rafal. Ara aquesta memòria vos portany.

El Museu del Temps és un projecte permanent que es podrà visitar de manera guiada a partir del febrer de 2009, els visitants recorreran els diferents enterraments que s'hi troben al Mucbe.

COMPROMETIDOS CON...

Ashland Inc. es una empresa adherida a Responsible Care (Compromiso de Progreso), y el grupo de negocios Composite Polymers está comprometido con una mejora continua en los objetivos de Ashland para con el Medioambiente, la Salud, y la Seguridad:

- Política de "cero" accidentes
- Alcanzar el cumplimiento de los requisitos legales al 100%
- Esfuerzo constante por conseguir los más altos estándares en Medioambiente, Salud y Seguridad.

* RESPONSIBLE CARE es una marca registrada del Consejo Americano e la Químico (ACC) en los Estados Unidos y otras entidades en varios países. ©Harris Registrada, Ashland © 2007, Ashland

Gestión Medioambiental • Excelencia en Servicio • Soluciones innovadoras • Equipo Global

Circuit biosaludable a la plaça Mestres del Temple

text i foto REDACCIÓ

El dijous, 12 de març es va inaugurar el *Circuit Biosaludable* en la plaça Mestres del Temple.

L'acte, promogut per les regidories de Benestar Social i d'Esports, va comptar amb la presència dels seus respectius regidors, Sara Vallés i Ximo Perez, i amb l'Alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo.

Amb aquests nous equipaments s'intenta promoure la practica d'activitat física popular, enfocada al sector de xiquets i xiquetes i tercera edat.

Museu de la Mar "Sant Telmo"

Avinguda Marqués de Benicarló, 29

Telèfon: 669 250 765 (senyor Joaquin)

Exposició de tota mena d'estris i arts de pesca (arrossegament, palangre, tresmall, ...). Fotografies de l'evolució de l'ofici mariner i documentació relacionada amb aquesta activitat. Maquetes d'embarcacions d'època. Escola taller per a fer modelisme naval. I amb l'assessorament de mariners de sempre.

*Detalls per events socials
embotits de la comarca
Croquetes de Morella
Productes valencians
DO espanyoles
Patés, foies
Melmelades*

Local 32 Benicarló Centro
T. 964 47 47 62

“En particular estava prohibit realitzar necessitats fisiològiques a la via pública.”

ve de la p gina anterior

tancament. Enguany el desgavell circulatori ha durat uns deu dies. La plantà dels casals, que han estat enguany sobredimensionats, o multiplicats amb una clara intencionalitat lucrativa, ha envaït més espai del previst, a diferència de València on els casals són fixes i no es permet la circulació de vehicles pel seu interior al llarg del dia. Enguany ens han visitat esquadrans de cavalleria de la Guàrdia Civil per ajudar en el manteniment de la seguretat, el que ha servit per a que els agents feren també exercicis pràctics a la nostra localitat.

I entra el Ban de l'alcalde. Emès el passat 12 de març volia establir unes normes de comportament d'obligat compliment perquè les festes es desenvolupen amb **“tota la seua esplendor i amb la deguda convivència”**. Tot un eufemisme si mirem la crua realitat.

La primera, i al front: “el llançament d'artificis pirotècnics es limitarà als actes festius organitzats per les comissions falleres i la Junta Local Fallera amb les autoritzacions legalment establertes”. ¿I els coets llançats a totes hores? ¿Ningú ha sentit ni ha vist res? Segons el ban està prohibit tirar petards i coets a la via pública sense la corresponent llicència ni en llocs de trànsit de vehicles. Vaja... o els vehicles circulaven per zones de vianants o hi havia milers de joves amb autoritzacions i llicència.

Els menors de 16 anys tenien prohibit beure als casals, ja que el ban també impedia la dispensació de begudes alcohòliques i de fins a 18 graus als menors d'edat. Com sempre estava prohibit l'abocament en la via pública de substàncies residuals i d'altres que alteren la composició asfàltica o atempten contra la salut pública. En particular estava prohibit

Un dels pixadors públics

realitzar necessitats fisiològiques a la via pública. La realitat és que nombrosos carrers, carrerons, cantonades i portals, s'han convertit en autèntics pixaderos i cloaques i destinació de les vomiteres i necessitats fisiològiques dels qui no saben veure o dels qui són incívics per naturalesa. I tot amb el vist i plau municipal i l'emprenyament de molts veïns que han vist els seus portals convertits en autèntics femers.

Tot i el relatiu incompliment –segons falles- el ban advertia que els casals havien d'acabar amb la seua activitat a les 4 de la matinada, amb l'excepció dels dies 13, 14 i 18 que ho podien fer a les 4.30 hores. Alguns veïns de les falles més concorregudes van denunciar que passades les 5 i mitja encara funcionava la música a tot volum a algunes d'elles. Com ocorre en la majoria de lleis i normes, que estan fetes per a ser complides, la filosofia és perfecta, la realitat una altra molt distinta. El ban recomana “equilibri entre la festa i el respecte al descans nocturn”. Un altra cosa és la seua aplicació en ple centre d'una societat, on molta gent treballa i necessita descansar. Qui ha vetllat pel compliment de les disposicions del ban?

Molts joves però, han lamentat que els canvis hagen dut “el tancament quan encara era prompte i la nit estava molt animada dels casals”. Un grup d'amics arribats des d'Albacete lamentava que enguany es

quedaren sense més festa en eixir del sopar i d'un concert d'un conegut grup de la comarca. “D'acord que s'ha de descansar però falles i festes són quatre dies a l'any i són dels pocs dies en els que es pot anar de festa per la població sense tocar els cotxes i sense por als controls d'alcoholèmia. ¿Perquè tancar a les quatre?” es preguntaven. Amb el tancament dels locals del port i la inexistència de sales de festa amb horaris after, hi va haver qui a eixa hora va optar per desplaçar-se i seguir la festa a la població veïna.

Una altra cara no massa agradable de les falles son les tones que diàriament s'han recollit tant de vidre, com de paper, plàstics, restes de coets, aliments, i restes orgàniques de consideració no alimentària, i l'esforç afegit que han hagut de suportar els treballadors de la neteja.

Amb tot, al tancament d'aquesta edició les falles havien transcorregut amb “prou normalitat”, llevat de tot allò no tan positiu abans esmentat (segons la realitat), d'algunes baralles, de gent etílica tirada pel terra i d'algun que altre vehicle amb el tub d'escapament trencat per haver rebut la visita d'un masquet o, també, d'alguns cotxes amb les rodes punxades per l'acció d'alguns que creuen que a falles val tot. Tot i així, milers de persones ens han visitat i la vistositat de les falles s'ha mantingut tot i la conjuntura econòmica. Felicitem a les falles guanyadores, a la ironia de les crítiques, especialment a la gent dels Cremats pel gran èxit d'engany i demanem a les autoritats mesures per fer més lluïdera encara la festa.

La resta..., la resta són miquitanyes.

La falla de l' IVADIS

text REDACCIÓ

La Junta Local Fallera, autoritats i representants dels municipis del Maestrat i familiars dels usuaris del centre de l'Institut Valencià d'Atenció als Discapacitats (IVADIS) a Benicarló van acudir un any més a la cremà de la falla que realitzen els alumnes del centre. Després de la foto de família una traca encesa per la fallera major de Benicarló, va cremar el monument entre l'emoció d'alguns dels artistes i els seus familiars. La fallera Major, Elia Moya i els infantils Mari Pau Marzal i Kilian Ferrer van rebre alguns detalls realitzats pels residents del centre comarcal. A l'acte van acudir també els edils de Festes i Falles, Carlos Salinas i l'alcalde Marcelino Domingo.

FOTO!

Cada vegada més freqüentment, els comerços ofereixen els seus productes a la plaça de la Constitució. Una bona manera de lluitar contra la crisi i que ens porta a la memòria costums i maneres de vida mediterrànies. A comprar!

laveubenicarlo@terra.es

LES FALLES I L'ESCOLA

text ELS MASCLETS DE L'UNIVERS

Aquesta comissió d'experts fallers ha vist, amb molta satisfacció i orgull faller, com el calendari escolar feia justícia a una realitat que ningú no pot negar i que es perd a la memòria històrica de tot un poble com el nostre. Per això, des de la nostra saviesa fallera, volem posar el nostre granet de sorra per marcar unes pautes per tal que aquesta relació entre docència i món faller mantinga un lligam sòlid i permanent.

Per començar, és necessari que tota la setmana fallera els xiquets no vagen a l'escola, que tinguen festa. Aquesta circumstància és molt important perquè amb això aconseguim que els xiquets visquen amb tota plenitud i en exclusivitat la festa fallera. No pot ser que un xiquet estiga tirant coets a la seua falla mentre està pensant en l'aparell respiratori dels mamífers, en la reproducció dels amfibis o en els determinants possessius. No pot ser. Les falles volen exclusivitat absoluta, i que els xiquets tinguen la ment ocupada només en les falles i tot allò que les envolta. És la millor manera de fomentar un viver de fallerets que el dia de demà poden arribar a l'exclusiu, desitjable i envejat càrrec de, per exemple, president de la Junta Local Fallera. Quasi res. Per la seua banda –mai millor dit– les xiquetes es poden dedicar a vore com les seues mares preparen els àpats fallers i tenen llesta la roba dels falleros, des de la imprescindible brusa, bufandetes, gorres i resta de vestimenta informal, fins als impecables vestits de gala fallers per a l'ofrena i altres solemnes actes. Al mateix temps, les xiquetes de la falla es van fent la il·lusió de ser algun dia falleres majors de la seua falla, que és el màxim a què pot aspirar una fallereta. La circumstància casual de ser fallera major del poble no li arriba a la sola de la sabata a ser fallera major de la TEUA falla. Que quede la cosa clara.

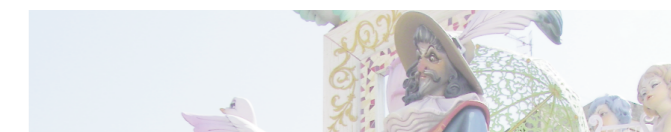
Aquesta comissió, reunida a l'efecte amb gran goig per part de tots els seus membres, vol entrar discretament dins del món de la docència i suggerir als mestres algunes actuacions que engrandirien al màxim aquesta nostrada festa fallera.

Per començar, cal dir que es valora molt positivament el fet que pràcticament totes les escoles basteixen la seua falla i la cremen el darrer dia lectiu abans de les

vacances falleres. Però es podria fer molt més. Nosaltres, amb la nostra indiscutible autoritat moral fallera, volem proposar que a les escoles, a partir de la crida –acte oficial de començament de les festes josepines– cada matí els xiquets entren a les classes amb la cançó “València en fallas”, del malaurat Rafael Conde “El Titi”, que ha plasmat com ningú a les seues cançons el més pur i genuí esperit faller. Cada matí s'hauria de fer una classe de mitja hora diària explicant als xiquets l'essència i grandesa d'aquesta festa, i fins i tot es podria portar cada dia a un mantenidor de falla per tal que els llegís el seu discurs als xiquets. No cal dir que és molt aconsellable, per no dir imprescindible, que cada xiquet hauria d'anar amb la brusa i l'escut de la seua falla. Al final de les classes del migdia, s'hauria de disparar diàriament, una minimascletà, la intensitat de la qual aniria en consonància amb la categoria i mitjans econòmics de l'escola. Els xiquets haurien d'acudir tots i, una vegada acabat l'esdeveniment pirotècnic, deures per a l'endemà: “descriu i comenta breument la mascletà”. Aquestes redaccions, per anar bé, comptarien molt a l'hora de determinar la nota final de curs.

Pel que fa a l'equip docent, tots haurien d'anar a classe amb la brusa fallera, que portaria gravat l'escut o emblema de l'escola adaptat al món de les falles. Per a determinar-lo, es podria fer un concurs de dibuix entre els alumnes i triar-ne un. El premi podria ser, per exemple, un viatge a la ciutat de València per tal de gaudir d'una mascletà en directe. Els mestres també haurien d'encendre la flama fallera entre aquells xiquets que demostren certa passivitat davant el fenomen faller, fent servir tot el seu saber i coneixements pedagògics a tal efecte. Cada classe hauria de triar el seu president infantil i fallera major per tal d'organitzar una ofrena en miniatura, amb flors elaborades pels mateixos xiquets a les classes de plàstica. D'aquesta manera els xiquets entendrien bé el concepte de “València es la tierra de las floreeees ...”.

La comissió segueix treballant amb més propostes de millora que anirà donant a conèixer més endavant. Aquestes presentades s'haurien de posar en marxa per a proper curs acadèmic.

“Ja no mos torejaran”

text AMPA EMR

Amb aquest lema els xiquets i xiquetes del CEIP Eduardo Martínez de Ródenas van realitzar el divendres 12 de març la “plantà” de la seua falla.

A les 10.30 del matí, quan es van ajuntar tots i totes al pati per gaudir amb els companys i les companyes de l'esmorzar de germanor, la feina ja estava enllestida.

El cole nou, encara no!. Tindran que anar els xiquets i les xiquetes per rematar.

Tota l'escola, alumnes, mestres i AMPA han col·laborat perquè aquesta siga la gran “cremà” de les “aules prefabricades”,

Els xiquets han reflectit a la crítica de la falla les seues desil·lusions, obres que no s'acaben, embossaments per accedir, ...

I tots pregunten quan anem a l'escola nova?.

A les 16.30 el foc va actuar, ... suposem que els polítics també.

Fins el proper any.

Els Cremats, falla guanyadora A Benicarló, ambient de falles per tot arreu

text REDACCIÓ

Els integrants d'una de les falles més joves de Benicarló, Els Cremats, van tocar el cel a l'aconseguir el premi a la millor falla i a la millor falla infantil. Els dos monuments van merèixer la consideració del jurat. Havia moltes esperances que la falla obtingués algun guardó després d'anys d'intents i una impecable evolució envoltant-se de gent molt jove. Els premis es van donar a conèixer a partir de les 20 hores al pavelló poliesportiu de la localitat. Després d'escoltar el premi, la fallera Major, Elia Moya i els infantils Mari Pau Marzal i Kilian Ferrer van saltar d'alegria. Les següents falles premiades van ser el Campanar, Nou Barri, la Carrasca i la Barraca en la categoria de falles majors. El millor enginy va ser per a la falla l'Embut. En les infantils van seguir els Cremats, la Carrasca, el Campanar, Nou Barri i Caduf. La del Campanar infantil va ser la més enginyosa. En canvi la millor crítica local va tornar a ser per els Cremats, segons la consideració de la Penya Metxero que atorga el guardó. La Falla Benicarló va aconseguir el premi pel millor casal i entorn, així com la millor cavalcada del Ninot.

A més, l'ambient de falles es completava amb el mercat al carrer, els concerts de rock, més de 1.000 motocicletes inscrites en la concentració de falles, l'ofrena floral i les mascletadas realitzades en la Plaça de la Constitució.

Per dignitat

Per al passat desembre, la Plataforma per l'ensenyament públic, integrada per representants de tots els sectors del món educatiu, havia convocat una vaga precedida per concentracions a les grans ciutats i per una multitudinària manifestació contra la política educativa del PP al País Valencià .

L'equip del senyor Font de Mora davant la imminència de la vaga i vista la resposta social a la manifestació (vista per totes les cadenes de Tv menys Canal9, clar) va fer una maniobra de desmobilització. Va presentar un calendari de mesos negociadores i va acceptar negociar els 13 punts que la Plataforma proposava com a bàsics. Ara bé, un calendari a cinc mesos vista...

Des de l'STEPV, i perquè ja no en refiàvem gens de la Conselleria,, vam forçar la reducció dels terminis de negociació fins a 15 de febrer encara que sense massa convenciment, amb molts dubtes i amb tota la prevenció del món, fent un acte de bona voluntat i sobretot, per mantenir la unitat de la Plataforma.

I la Plataforma, responsablement, plantejà l'ajornament de la vaga a l'espera del desenvolupament de la negociació.

A l'STEPV, com a sindicat majoritari a l'ensenyament ens hem jugat molt davant la nostra afiliació acceptant l'ajornament de la vaga. Ens hem jugat molt davant la comunitat educativa que ha confiat en la Plataforma per dur endavant aquestes negociacions. En som conscients. Malauradament ara no podem fer cap valoració positiva de les negociacions ... i ja ens agradaria. S'han realitzat nombroses meses tècniques i sectorials amb els sindicats, mesos de mares i pares, reunions amb les Permanents de Directores, amb les associacions d'alumnes i amb la Federació Escola Valenciana. I l'administració s'ha negat a arribar a cap compromís concret.

La Conselleria no ha mostrat cap interès per negociar en positiu les nostres reivindicacions i les poques propostes que ens han fet sobre alguns dels temes no han satisfet les demandes de la Plataforma. Fins i tot, i seguint un vell costum de la casa, ha fet públiques algunes de les seues respostes abans de passar per les meses de negociació i els sindicats ens hem assabentat per la premsa. Claríssima voluntat negociadora, se'n diu d'això...

Incomplint el compromís de calendari pactat per la secretària d'educació, ara comprometen el tancament de les negociacions a futures mesos amb els sindicats i pares i mares Aquesta

estratègia de la Conselleria per a l'STEPV només té un objectiu: guanyar temps, entretenint-nos amb milongues de futures reunions i que s'acabe el curs amb l'única idea d'evitar la convocatòria de noves mobilitzacions, sobretot, de la vaga ajornada el passat mes de desembre.,

La nostra voluntat ha estat arribar a acords amb la Conselleria perquè millore el sistema educatiu públic valencià, mantenint la unitat d'acció de la Plataforma. Eixos són els nostre interessos. Els de l'Administració, no. Nosaltres volem parlar d'educació i drets laborals, ells, fer-se propaganda.

I mentre nosaltres hem estat treballant amb responsabilitat, intentant buscar vies de solució positives, el Conseller ha seguit amb la seua actitud xulesca i prepotent, amb les seues ocurrències com la introducció del xinés com a matèria optativa en secundària, la proposta d'exàmens de recuperació a juliol i la seua tossuderia, ja preocupant, en no reconèixer les sentències del Suprem contra l'objecció per a l'assignatura d'Educació per a la Ciutadania. S'ha dedicat, a crispar més que a solucionar, a fer propostes unilaterals, sense consultar amb els representants del món educatiu. Sembla més interessat en eixir als mitjans de comunicació, encara que siga per a fer el ridícul que en aconseguir una educació de qualitat al País Valencià. Nosaltres ja en tenim prou.

El Consell Nacional de STEPV ens vam reunir el passat 28 de febrer i vam elaborar un document que farem arribar al professorat i a la nostra afiliació perquè es valore la situació en la que ens trobem actualment, amb una Conselleria enrocada, que no dona respostes satisfactòries a les qüestions que se li plantegen, que no té voluntat de solucionar els conflictes, que ens van fer mobilitzar-nos, i que menysprea clarament la comunitat educativa.

En cas que aquesta valoració siga negativa, STEPV proposarà a la Plataforma, al professorat i a la comunitat educativa un calendari de mobilitzacions que incorpore la vaga ajornada el passat 15 de desembre.

I novament, exigim la dimissió del Conseller Font de Mora .

Li ho exigim per dignitat, per la nostra dignitat com a treballadores i treballadors de l'ensenyament. Amb la seua dignitat, el conseller que faça el que vulga.

Sindicat de treballadors de l'nsenyament del País Valencià -lv

Servei de poda de Benihort Cultius

text REDACCIÓ

Arribada la segona campanya de recol·lecció de cítrics Benihort Cultius oferix als agricultors de la comarca el seu servei de poda i trituració de restes de poda.

El servei no només està dirigit als socis de la cooperativa, també a qualsevol agricultor que desitge contractar-lo. L'experiència de la cooperativa benicarlanda de més de 60 anys en el sector hortofrutícola garanteix un servei immediat i professional, adaptant-se a la forma habitual de treballar de cada llaurador.

A més d'aquest servei, els tècnics de Benihort Cultius també gestionen altres treballs com la confecció del Pla d'Abonat de cada finca, sense oblidar els treballs de pulverització, herbicides, etc.

Per a obtenir més informació sobre aquests serveis els interessats poden dirigir-se a l'àrea de Cítrics en la N-340 o bé a les oficines centrals de Benihort en el Polígon Industrial.

FOTO!

A la vista de la fotografia que ens envia un lector, qui no troba lloc per a aparcar és perquè no vol. Després diuen que els 4x4 no són pràctics per a la ciutat...

La grua encara està per aparèixer.

Foto: C. I.

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassà

www.3x4.info

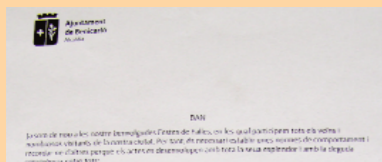
Cultura
Medi Ambient
Esports
Gastronomia
Classificats
Fotos
Música
Llibres
Serveis...

ESPECIAL PERLES FALLERES

text LA COLLA DE TAFANERS

LA BÚSTIA

No sabem qui ho va dir però tenia raó, en boca tancada no entra... merda fallera, ni petards, ni masclets...

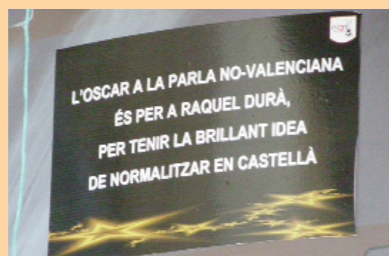
ACONSELLADOR FALLER

Certament desconeixem aquesta faceta del nostre estimat alcalde. Ara resulta que promulga un ban amb tot un seguit de normes per millorar la convivència en aquestes "benvolgudes festes falleres". Bé, això seria si li feren cas, però com tots se les passen pel forro de l'entrecuix millor si ho deixem en uns simples consells... En fi, que si fins ara teníem la figura de l'aconsellador matrimonial ara acabem de descobrir un nou tipus, el de l'aconsellador faller. Si això d'alcalde no li prova, ja té tot un altre ofici de futur al nostre poble.

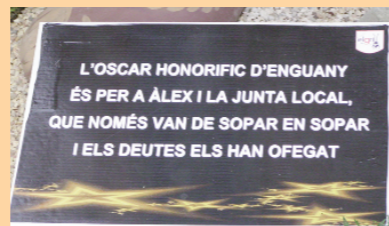
OSCARITZATS

Estos de la falla el Grill són bons. Mira tu que fer el seu particular, i peculiar, repartiment d'Oscars fallers entre la fauna benicarlanda? A la Millor adaptació parlada en llengua castellana, com no, a la regidora Durà, pel seu suport incondicional al quasi "en vies d'extinció" castellà. I, a la Millor adaptació per gastar-se els quartos de les subvencions, a la Junta Local Fallera, per fer-ho en sopars. Haurien d'instaurar-ho com a norma i fer el repartiment cada any.

FNB

Una altra de les comissions canyeres d'enguany és la de la nova falla, Nou Barri. Al morro d'un cotxe han enganxat la crítica a Hernán Cortés. El curiós del cas és que la matrícula és FNB. Ací tots fan interpretacions i ningú té la resposta clara. Les males llengües han deixat caure si és "Fuerza Nueva Benicarló". Eren els que faltaven per tindre tota la fauna política completa. Però, de tota manera, no us sembla que podria anar per...?

VPO

Òbviament no podia faltar. I així, els de la falla de dalt, sense tallar-se ni un pèl, li han encolomat el problema que la nostra ciutat no té vivendes de protecció oficial (VPO), al nostre megaregidor per excel·lència: Kuen-ka. Però si fa dos dies va traure una proposta per fer-ne allà a sant Gregori? Sí, al costadet mateix d'on havia d'anar la plantà cervesera.

La falla del Mercat Vell llança la seva proposta de gots ecològics

text i foto REDACCIÓ

Les falles de Benicarló són aquests dies un formiguer de propostes gastronòmiques on es dona també la participació dels visitants. D'una banda els cuinetes de la casa són els encarregats de torrar en els brasers les saltxixes i botifarres.

Aquests dies cada falla consumeix diàriament més d'un centenar de quilos de carn diari, el que multiplicat per les 12 comissions falleres, suposa un impuls important per a les sales d'especejament i carnisseries. Algunes falles entren ja en el camp dels cuiners amb fideuás, paelles, calls o manetas de porc entre altres propostes... molt bones. Capítol a banda mereixen els dolços. La rebosteria tradicional, els pastissos o els crespells.

Falles Eco+lògiques

Entre la bullícia, la festa i els gots de plàstic pel terra dels casals i falles destaca aquest any un nodrit grup de persones que van sempre acompanyats del seu got per a qualsevol consumició que prenguen. La iniciativa Falles Eco+lògiques part de la falla del Mercat Vell i pretén minimitzar la generació de residus. "Si en comptes d'embrutar cinc gots podem passar amb un, per què no fer-ho?", es van preguntar ahir alguns dels usuaris d'aquests gots que no es trenquen i són més agradables.

FOTO!

Els dies 6, 7 i 8 de març es va celebrar el XXV congrés europeu de bonsái en la ciutat de Lorca (Murcia).

Bonsaizen va participar en tan important esdeveniment aconseguint un tercer premi en la categoria de shohin, entre els més de 300 aspirants, amb un bonsái de *chamaecyparis obtusa nana*. També varem confeccionar el jardí zen de l'entrada del congrés, que va causar gran sensació i admiració, així com el muntatge d'un stand de la nostra empresa, que va tenir un enorme èxit entre els congressistes, en temps de crisi, la imaginació i el compromís amb els afeccionats al bonsái, ens ha fet estar molt bé posicionats comercialment.

Penseu que el premi és una fita important per a la nostra empresa, ja que fa ara un any que inaugurem les nostres instal·lacions, i hem aconseguit moltes coses dintre del món del bonsái, cosa impensable quan vam començar, és un digne premi per al nostre aniversari.

www.bonsaizen.es

laveubenicarlo@terra.es

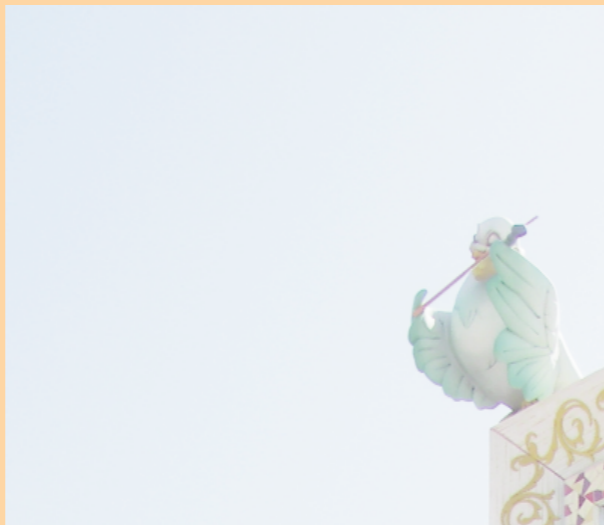

PRIMAVERA

text JOAN HERAS

Els meteoròlegs anuncien amb una freda precisió el dia, l'hora i el minut exacte en què l'hivern deixa l'escenari i entra, triomfant i amb energies renovades, la primavera. Però tots sabem que aquesta data concreta no és res més que un intent desesperat de la ciència per imposar el seu criteri racionalista i els seus paràmetres de rigidesa damunt una realitat que és, i ha de ser, més viva i poètica alhora. De fet, és ben sabut que la primavera neix de la mà de sant Josep, un fuster expert que decideix fer una foguera amb els encenalls que va acumulant al seu modest taller, o que reneix de les cendres de les falles i de la pólvora que queda per tots els racons. També m'han explicat —algú que ho ha viscut— que la nova estació s'inicia de nou la matinada del dia que la jove primavera abandona el seu lloc central al quadre que va pintar Botticelli en ple renaixement i que passeja mig d'amagat pels carrers de Florència i deixa uns pètals de rosa al bell mig de l'emblemàtic Pont Vell. Des d'aquest moment, com si d'un tret de sortida d'una cursa es tractés, les flors, els camps i el Sol saben que han de fer renéixer la natura i estirar les hores de llum camí de l'estiu. A mi em sembla que aquesta és la versió més realista que explica l'inici de la primavera. I si algú ho troba misteriós i sorprenent, només cal que llegeixi —i si l'atzar li fa possible veure-la muntada com a espectacle teatral encara molt millor— la magistral obra de Rafael Alberti, *Noche de guerra en el museo del Prado* i entindrà que és ben lògic i normal que els personatges de les pintures surtin del marc bidimensional que els empresona i prenguin vida tridimensional.

Sigui quin sigui el seu punt d'arrencada, el que és cert és que la primavera simbolitza d'una manera especial i indiscutible el retorn de la vida, de la llum, de certes collites. La primavera és el moment de tornar a viure, d'una manera similar i diferent, l'esclat de la vida. Un esclat, un renaixement, que pot tenir molts gustos i colors diferents. Aquest any, per a mi, l'anunci de la nova estació me l'ha servit, a manera de retrobament, tot just uns dies abans que la jove Primavera botticelliana faci el seu passeig furtiu i inaugural pels màgics racons de Florència, una entrevista radiofònica amb Isabel-Clara Simó en la qual parlava del seu nou llibre sobre els racons (llocs, persones i moments) de la seva memòria. L'escriptora i articulista punyent transmet vitalitat en totes les seves paraules, dites o escrites, i ens regala un bon grapat d'energia per seguir endavant en un país, aquests nostres països, que viuen moments de grisor hivernal. El llibre, que acaba de sortir i que no he llegit encara, té gust de primavera, de força. I més encara si l'entrevista en què presenta el nou llibre acaba amb una cançó dedicada a l'autora, una cançó que parli d'ella i que sigui

una cançó prou significativa per constituir una peça d'una imaginària col·lecció de les dues-centes millors cançons. El cantant i la cançó no podien ser altres: una cançó del seu enyorat conciudadà, l'Ovidi Montllor, que parla del seu poble, del poble dels dos: Alcoi. La cançó de l'Ovidi —que el deu de març ha fet catorze anys que va morir— es titula: *El meu poble, Alcoi*. Es tracta d'una bonica adaptació en el sentit fort de la paraula de la cançó de Jacques Brel, *Le plat pays*, que el cantant belga dedica precisament al seu país. Ovidi Montllor va agafar la música i l'esperit de la cançó de Brel —sens dubte una de les dues-centes fonamentals de la història de la cançó per fer un retrat emocionat i íntim de la geografia, la sociologia i les festes del seu poble. La cançó és un excel·lent homenatge al mestre Brel i a l'univers que va definir la infantesa del cantant i que ajuda a entendre alguns dels trets essencials dels seus plantejaments polítics i vitals. En definitiva, una cançó que commou i que fa pensar —i retrobar, renéixer en el meu record i en les meves emocions— una veu, unes cançons que durant uns mesos havien hivernat dins meu i que ara floreixen de nou, amb gustos i olors retrobats i amb certes fragàncies que parlen de novetats. Perquè escoltar de nou una cançó que fa sacsejar el cos i l'ànima —és com viure el renaixement d'una primavera.

Demà, quan els meteoròlegs ja hagin anunciat l'arribada de la primavera, repassaré la col·lecció de discos que sortosament van editar amb CD de l'obra de l'Ovidi. Si entre els compactes trobo un pètal de rosa vermella, ben fresca, sabré que és un dels que la Primavera ha deixat aquesta matinada al Pont Vell de Florència. Malgrat que ara la Primavera de Botticelli ja deu tornar a ser al seu lloc precís dins el quadre i malgrat que els discos semblen tranquils com sempre dins la seva caixa, jo sé perfectament d'on ha vingut avui aquest pètal. Algú pot dubtar-ho?

Fronteres

ve de la pàgina anterior

l'alcalde, als seus regidors, a la premsa que l'escolta pacientment, a l'audiència comarcal de ràdios i televisions, als patits lectors de premsa, als seus empleats municipals... La llista està oberta i s'admeten més suggeriments.

Nou pipican faller

Segons hem pogut veure ben claret, a banda dels carrerons i altres llocs, que ja en parlarem de la porcada en què els han convertit, ara resulta que la rotonta de Kuen-ka també té utilitat de pipican faller. El que ocorre és que els animals que van a pixar allí són d'una espècie diferent, de dos potes. I pel que sembla tenen menys neurones, i menys desenvolupament cerebral, que els seus companys d'espècie de quatre potes. Ja ens han animat a divulgar el nostre descobriment perquè ho enviem a les més prestigioses revistes científiques: *Nature*, *Scientific American*... D'aquesta al Nobel!

Prioritats

Diuen que hi ha una mica de mal rotllo entre els de la falla el Campanar i la JLF. Tot perquè com la falla és molt gran, dificultava el pas de les diverses comitatives falleres a l'hora de l'ofrena de flors. Segons hem pogut esbrinar, l'argument utilitzat per alguns per justificar-ho ha estat contundent: si es va desviar la processó del Crist de la Mar perquè estaven les falles plantades, com no s'ha de poder desviar una simple comitiva falleroofrenil a la Mare de Déu dels Desemparats? A veure, segons sembla, és una simple qüestió de... més de tres-cents anys de tradició i... de monument faller. Com dèiem, una qüestió de prioritats: les falles o el Crist.

“Segons Punt 2, les falles al nord de la Comunitat Valenciana es fan... a Vinaròs.”

12 x 10

I ja que parlem de l'ofrena, les males llengües, que tot ho volen embolicar, diuen que la crisi també ha arribat a les falles del nostre poble. I així, el comentari que circula pel poble és que ha hagut retallada a l'hora de comprar les flors. De manera que, perquè no és note, enguany, les dotzenes de flors dels rams que portaren les falleres i que formen el “manto” de la mare de Déu, diuen que les han convertit en desenes. Com desenvolupa la inventiva la crisi!

Premonició falleroescolar

No sabem si els de l'escola del Catalan tenen res a veure amb els de la falla d'El Campanar però, com una mena de premonició, curiosament, quan estaven cremant la seua falla de l'escola, de sobte, s'acaba l'himne regional i comença a sonar l'himne del Crist de la Mar. Traieu les vostres conclusions.

Arruixadors

Mireu si van ser ràpids aquesta gent de l'escola del Catalan que no van donar temps

ni que aplegaren els bombers per tindre controlada la cremà. Amb una regadora i una mànega en van tindre prou. Quan els arruixadors van aplegar ja se n'havien anat tots. Fins les cendres.

Con banda i fajin

I continuant parlant dels de dalt, dels de l'escola del Francesc Catalan. “Quien te ha visto i quien te ve”, que diria un *castizo*. Allí que va haver lliurament de bandes i fajines pels mestres de l'escola. Una comissió fallera es va encarregar de fer el lliurament. L'últim reducte de resistència ha acabat cedint a l'empenta imparable de la festa més tradicional de Benicarló. Això sí, segons tenim entès, les bandes eren quadribarrades. Almenys sempre quedarà... la dignitat.

Geografia fallera

Un tafaner va veure el telenotícies última hora de Punt 2 de dilluns passat com, segons el seu presentador, Josep Iluís Torró, les falles al nord de la Comunitat Valenciana es fan... a Vinaròs. A Benicarló no. Ufff!

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Psoriasis fanalera

Sembla que les recentment plantades faroles, del recentment acabat carrer la Mar, tenen una mena de malaltia dermatològica desconeguda, fins ara, pels operaris municipals. Resulta que els ha aparegut una descamació de la seua brillant pell, a mode de pegots, que fa que aquesta delicada, i nua, pell de llautó, quede completament al descobert. El problema sembla ser greu perquè moltes són les faroles afectades. Segons sembla, tot apunta a una mena de psoriasis de tipus fanalera.

Psoriasis fanalera (2)

Els tafaners, preocupats, ens hem ficat en contacte amb el servei de dermatologia de la kuenkipèdia, que és la que més en sap sobre totes les coses, i ens han dit que ho estan investigant. Segons ens han informat tot sembla apuntar a una velocitat anormalment alta de la mitosi a les cèl·lules epidèrmiques. Vinga, com una mena de defecte en el sistema immune. Es creu que és multifactorial, en individus amb predisposició genètica (mala fabricació), i desencadenada, o exacerbada, per diversos factors ambientals, pixarades de gossos i humans, pluja àcida (vomiteres humanes), i sobretot per les falles (per allò de la pólvora dels coets, o de l'ona expansiva dels mateixos i per l'acumulació, en poc temps i espai, dels factors ambientals que abans s'indicaven).

Psoriasis fanalera (i 3)

En fi, que segons hem pogut saber, de fons molt ben informades dels serveis

municipals encarregats del cas, amb el regidor Kuen-ka al capdavant -com si no?- s'està barallant la possibilitat de canviar les afectades. L'inconvenient que es planteja és que, com l'herència d'aquesta malaltia és possiblement poligènica, s'ha demostrat una important agregació familiar, cosa que no descartaria que les noves que vingueren no tingueren el mateix problema. Certament, tot un repte per al regidor d'urbanisme i un problema que és veu agreujat pels factor ambientals concurrents en aquests dies: les falles.

L'ensinistrador

No sabem si malpensar, però el que van veure els nostres ulls era real. Cert programa de

televisió comarcal que s'emeta els dilluns a la nit, li va atorgar al megaregidor Kuen-ka el títol d'"adiestrador". Si, va ser en aqueixes coses que ixen sobreimpreses a la pantalla, quan algú parla, i que estan encaminades a informar sobre el nom del personatge que parla i el seu càrrec. Doncs bé, en la notícia que es donava del desastre dels banquetes del carrer Hernán Cortés, va aparèixer el nostre megaregidor explicant-se i a sota posava (sic) "Antonio Cuenca, adiestrador", en castellà del seu. Un nou ofici, fins ara desconegut, d'aquest personatge tan peculiar.

L'ensinistrador (2)

A veure, que el nostre megaregidor tot ho sap i ho fa ja, ho teníem clar. Que ensinistrava a qui se li posara per davant, doncs... ens ho imaginàvem (per la facilitat que té de fer el que ell vol). Fins i tot la premsa sap dels seus ensinistraments en pro de la veritat. Però, d'ací a fer-ho públic i notori... ja no sabem què pensar. Ens imaginem que tot va ser una distracció, d'aqueixes que juga la informàtica de vegades, ja que en el mateix programa de la tele, una mica abans, sí que apareixia un ensinistrador de gossos que ha guanyat un campionat del món. Podem suposar, no sigueu malpensats, que es van crear els títols i a Kuen-ka li va tocar el d'ensinistrador. Però, tot i així, als tafaners, com no, ens agrada més ficar en evidència les coses i traure conclusions de les situacions, sobretot quan ens ho posen a tir, i per això, ací van alguns suggeriments dels ensinistraments de Kuen-ka: a

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

Necessàriament he de començar per felicitar-la pel fitxatge de Federica Alborch. Per moltes coses. Primera perquè després de llegir la seua primera col·laboració em pareix que podrà donar molt de joc en aquesta modesta casa. Segona perquè és una dona i ací això de la paritat de Zapatero comprenc jo que no ho tenen massa assimilat. Tercera perquè la xica no l'ha encertada en el títol de la secció perquè ací és quitx tot, absolutament tot. No res, això, enhorabona i que siga per molts anys.

Li pego voltes al tema de setmana. Mire, senyora Garcia, no calia que posara en perill la vida dels seus intrèpids reporters per saber que el poble està ple d'obres, obretes, empastres i gambals diversos que són veritables nyaps. *A pie enjuto* que diuen en castellà igualment ho hegueren pogut comprovar tot. Algunes coses fins i tot millor, no cal dir-ho. Per exemple hagueren pogut veure com el mobiliari urbà se'n ressent de les actuacions incíviques dels nostres conciutadans. Sense anar més lluny -i mire que m'agrada això- des de l'avioneta no es deu poder apreciar amb la claredat necessària el terra de la plaça Constitució, tot a trossets, clavillat, alçat i, sobretot, sobretot, pagat amb diners del contribuent. Tampoc han pogut atinar com no han tancat a la presó a ningú per permetre que això estiga així ni han pogut esbrinar com ningú, des de cap partit polític, hi burxa en el tema. Sí, açò meu es diu paranoia, pura paranoia, ja ho sé.

Raül Burriel irreflexiona sobre la influència que tenen els somnis en algunes persones humanes a

l'hora de prendre decisions. És curiós, perquè a mi això que explica aquest jove també m'ha passat. No vull entrar en detalls íntims, però, sí, alguna vegada m'he quedat a peu, sí. En fi, paranoies.

Més paranoies. És el senyor Cuenca la seua peculiar paranoia, senyora Garcia? Mire que li treuen suc. I mire que en té. Les instantànies que acompanyen els comentaris dels tafaners són un veritable poema. Ja m'agradaria a mi trobar-me amb algun Sebastià Serrano perquè fera un estudi en profunditat d'aquestes tres fotografies en què es veu el senyor Domingo gratant-se el cap, tapant-se la boca, tocant-se el front tot envoltat de micròfons i al seu costat, amb cara de satisfacció i joia -se'l nota en la seua salsa- el regidor d'Urbanisme esplaient-se al seu gust. Quina metàfora més bonica, veritat? Per cert, vosté creu, senyora meua, que Cuenca ja haurà esdevingut una paranoia per a l'alcalde? Estic segur que el bigot del nostre particular salvador de la pàtria se li apareix a tots els somnis de la nostra primera autoritat. M'imagino, per exemple, el moment de tallar la

cinta de la inauguració d'alguna de les nombrosíssimes obres que s'estan duent a terme al nostre poble i en el moment d'agafar les estisores Domingo, comprova com aquestes, per encanteri, se li converteixen en uns mostatxos tipus els de l'home aquell del liniment. Aaag, qui malson!

També estic paranoic, no cal dir-ho, amb el tema de la llengua al nostre poble. Carles Lluch trobo que és un xic assenyat i si no fóra veritat no ho haguera escrit. Però estic segur que aquesta vegada s'ha equivocat. És impossible, repeteixo, impossible, que un regidor de l'ajuntament de Benicarló diga una bajanada tan gran com la que es posa en boca de la senyora Durà. Una bestiesa de tal envergadura no ha pogut sortir d'una persona que ocupe un càrrec com aquest. I si ha sortit, escolte'm, fem-nos-ho mirar tots. I si ha sortit i encara no li ha demanat ningú la dimissió, fem-nos-ho mirar més. I si els partits de l'oposició no l'acacen a tomacades (sí, literalment, perquè no?) i li demanen dia sí dia també que plegue, que s'ho facen mirar més que ningú.

En fi, quan escric això encara són falles. Deixem-nos estar de paranoies i dediquem-nos en cos i ànima a la festa. Avui divendres més d'un de nosaltres ja s'haurà despertat i, en funció de les seues visions oníriques farà o no.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Ja sé que no té res a veure. Molts banquetes del carrer Hernán Cortés han estat una plataforma ideal per a xiquets -amb l'aquiescència i vigilància paterna en més d'una ocasió- a l'hora de pegar foc a elements pirotècnics. Ens els canviaran qual encara que estiguen tacats de negre?

Saben aquell que diu...

Açò de les falles no deixa indiferent ningú. Els que són fallers només fan que lloar les benevolències d'aquestes festes josefines. Tot són diners que entraran al poble. Turistes per tot arreu, diuen. Aquesta és la millor targeta de visita del prestigi i la fama de les millor falles del nord del País Valencià. Unes festes que mobilitzen molta gent i que, suposadament, faran moure la nostra malmesa economia. Unes festes que volen ser un bàlsam, un desemboirament, de moltes famílies que, a la tornada, es trobaran amb la crua realitat econòmica que, segurament, no els deixarà tan indiferents.

La mateixa que ara mostren a un Ban del nostre alcalde que vol regular, via decret, el "civisme" faller que sembla oblidat. Aquesta és la cara fosca d'unes falles que, per a molts més, són un signe de decadència i de balafament.

Soroll a totes hores, brutícia a dojo, llançament d'artificis pirotècnics sense control, subministrament de begudes alcohòliques a menors, consumició alcohòlica fora dels llocs establerts a l'efecte, abocament de residus de tota mena a la via pública, acumulació de pixerades a portals i carrers del poble quals rius de porqueria.....

676

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

Certament, conjugar les dos coses, vist el que hem vist, sembla complicat. I si el nostre alcalde es pensa que amb unes simples paraules en un paper, que la majoria dels que protagonitzen aquestes actes incívics l'utilitzaran com a paper de vàter, ho té arreglat, una de dos, o és un il·lús i no sap on viu, cosa que poc, o no res en el seu favor, i molt menys de la seua capacitat com alcalde, o quan va signar, el que eufemísticament podríem nomenar com el Ban de la convivència fallera, estava... de festa fallera.

Si realment creu en allò que signa el menys que pot fer, com alcalde de tots els benicarlandos que és, és ficar els mitjans per fer-ho acomplir.

I si no té capacitat sempre li quedarà... el regidor Cuenca. Que almenys, capacitat per fer coses ne té, i molta.

Per Xavi Burriel

"El colmo de l'incivisme en falles"

El còmic

El còmic

Carxofa: per a una gran majoria (més dels que pensem) de veïns benicarlandos, que, amb més voluntat que ganes, tot siga dit, tenen la "santa" paciència d'aguantar la cara fosca de l'incivisme de les falles. Coets per tot arreu, pixerades i vomitades pels carrers, sorolls sense control, etc.. Es mereixen tot un basquet de carxofes.

Panissola 1: després de veure les tres fotos seqüencials de La Veu de la setmana passada on el l'alcalde s'està avorrint de mala manera a una roda de premsa: es rasca el cap, es tapa la cara i s'adorm com una marmota, no podem fer altra cosa que donar-li la panissola per sompo. Marcelino, si no t'agrada el que estàs fent sempre et quedarà el recurs de... anar-te'n cap a casa. Ens sortiria més baratet.

Panissola 2: si a l'ensopiment de dalt li afegim la fotesa que ha causat el Ban del nostre estimat alcalde, "per la convivència ciutadana", d'aquestes falles, podem assegurar, sense cap mena de dubte que ha aconseguit el cup complet de la seua estultícia. Ni amb dos panissoles en tindria prou. Què no passeja pels carrers?

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Libreria

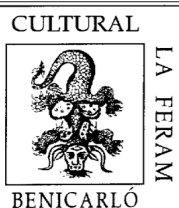
- Infantil
- Adults
- Text

Novetat

Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamany

Papereria

Material d'Oficina

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Amb el suport

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

